

מ"ת 54928/10/21 - מדינת ישראל נגד אליהו מזנגיא, נדיר אוחיון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 54928-10-21 מדינת ישראל נ' מזנגיא(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 712924/2021

בפני
מבקשת
נגד
משיבים
כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מדינת ישראל
1. אליהו מזנגיא (עציר)
2. נדיר אוחיון (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד יצחקי
ב"כ המשיב 2 עו"ד רוזנטל

החלטה בעניין ראיות לכאורה - משיב 2

לפניי בקשת המדינה להורות על מעצרו של משיב 2 עד לתום ההליכים, ובהחלטה זו תוכרע מחלוקת שניטשה בין הצדדים, לעניין קיומן של ראיות לכאורה לאשמת המשיב במיוחס לו.

כתב אישום נגד שני המשיבים הוגש ביום 24.10.21 ואתו בקשת מעצר עד לתום ההליכים. הדיון בעניינו של משיב 1 נדחה, לבקשת סניגורו המלומד, כך שהחלטה זו ניתנת בעניינו של משיב 2 בלבד.

עבירות ומעשים:

העבירות בהן נאשמים המשיבים:

שוד מזוין לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק; **נהיגה ללא רישיון** (נאשם 2 בלבד), לפי סעיפים 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה.

המעשים הנטענים בכתב האישום:

1. המשיבים הם חברים, שעובר ליום 6.10.21 בשעה 16:40 החליטו לבצע שוד בעסק החלפנות "Bitcoin Change" [להלן החנות] שברחוב שער העמק 3 בנתניה. לשם כך התלבשו השניים בבגדים ארוכים וכהים, חבשו קסדות שחורות והצטיידו באופנוע ללא לוחית רישוי, כפפות דקות ובהירות, שקית ניילון לבנה עם ידיות אדומות וסכין מטבח שאורכה כ-15 ס"מ.

2. במסגרת התכנית העבריינית, בשעה 16:40, או בסמוך לכך, נהג משיב 2 באופנוע, בעודו מרכיב את משיב 1 מאחוריו, וזאת חרף העובדה שמשיב 2 לא הוציא מעולם רישיון נהיגה. משיב 1 חבש את הכפפות לידיו ואת הסכין והשקית נשא והסתיר מתחת לווסט הכהה שלבש. כשהגיעו סמוך לחנות, ירד משיב 1 מהאופנוע ומשיב 2

נותר לשבת על האופנוע והמתין למשיב 1, כדי למלטו מהזירה במהירות, לאחר ביצוע המזימה.

3. אותה עת נכח בחנות המתלונן א.א., אשר עבד בה כמוכר. משיב 1 נשען על קיר בסמוך לחנות והמתין מספר שניות לשעת כושר ואז נכנס לחנות. משיב 1 הוציא את הסכין ואחז בה ביד אחת ואת השקית אחז בידו השנייה, אז אחז בחוזקה בידו של המתלונן, הצמיד את הסכין לגופו והורה לו לפתוח את כספת החנות ולמסור לידיו את הכסף הנמצא בתוכה. המתלונן נאבק במשיב 1, השתחרר מאחיזתו וברח מהחנות, ומשיב 1 נטל מדלפק החנות שלושה טלפונים ניידים וברח החוצה.

4. משיב 1 עלה על האופנוע והתיישב מאחורי משיב 2, שהחל לנהוג במהירות, כשהמתלונן רץ אחריהם אך לשווא.

5. המשיבים נסעו כך והגיעו לאחר כדקה לרחבת בניין ברחוב ויצמן 39 בנתניה, המרוחק כחמש מאות מטרים מהחנות. המשיבים פשטו את בגדיהם הארוכים והחליפו את בגדיהם לבגדים קצרים, על מנת להקשות על זיהויים. בהמשך, השליכו פרטי לבוש ופריטים נוספים אשר שימשו אותם לשוד, במקומות שונים אך סמוכים זה לזה, על מנת להקשות על איתורם.

המחלוקת בין הצדדים לעניין קיומן של ראיות לכאורה:

6. הצדדים לא נחלקו על עצם קרות המעשה, שתועד היטב במצלמת אבטחה בחנות. התביעה סוברת שביכולתה להציג מערך של ראיות נסיבתיות, המלמד לכאורה על אשמת המשיב, וההגנה ממקדת טיעוניה בשתי אלה - (1) הכחשת זיהויו של המשיב כאותו אדם שביצע את המעשים יחד עם משיב 1; (2) הצבעה על מחדלי חקירה שפגעו קשות בהגנת המשיב, עד-כדי הצדקה לשחרור המשיב ממעצר כבר בשלב זה.

עיקר הראיות:

7. שרידי DNA של משיב 1 נמצאו על בגדיו הארוכים שנתפסו, על מעיל וכפפות.

8. טביעות אצבע של משיב 2, בעניינו עסקין, נמצאו על השקית הלבנה ועל המראה השמאלית באופנוע[1].

9. דו"ח צפייה במצלמות האבטחה השונות[2] ובו פירוט המקומות בהם נצפו המשיבים, כמתואר בכתב האישום. מיקומי המשיבים לאחר מעשה השוד אינם במחלוקת [דברי הסניגור המלומד, ע' 8 לפרוטוקול].

10. דוד עוקשי, בעל האופנוע: בהודעתו הראשונה מיום 16.10.21 מסר שהאופנוע נגנב לפני כשבועיים וב-6.10.21 כבר היה גנוב; הוא מכיר את משיב 2 מהשכונה ומבית הספר. לא ראה אותו שנים ולא נתן לו את האופנוע לשימוש. "מעולם לא נתתי לו את האופנוע הזה". בהמשך חזר בו עוקשי מדבריו אלו וביום 18.10.21 סיפק גרסה אחרת. לדבריו, ביום האירוע בשעה 22:27 דיווח למשטרה על גניבת האופנוע. באותו יום באו אליו 3 אנשים, משיב 2 - חברו מהכיתה ומהשכונה מגיל 15 או 16 - ושני בחורים ממוצא אתיופי, האחד מהם עונה לשם מנטה והשני לבש שחורים ובעל צלקת בצד ימין במצח; משיב 2 אמר לעוקשי שהם צריכים את האופנוע לסידורים; מנטה אמר שיש לו רישיון נהיגה על האופנוע; עוקשי אמר למשיב 2 "אני סומך עליך, אתה אחראי על האופנוע" ומשיב 2 השיב: "אין בעיה". הם לקחו את האופנוע, כשעליו לוחית הזיהוי ומנטה נהג עליו; בשעה 20:00 התקשר עוקשי למשיב 2 ושמע את משיב 2, את מנטה ואדם נוסף. כששאל היכן האופנוע השיבו לו השלושה שהאופנוע נגנב, אז דיווח עוקשי למשטרה שהאופנוע נגנב; עוקשי נשאל מדוע אמר בהודעתו הקודמת

שהוא לא הגיש תלונה כי היה בעבודה, והשיב ששיקר כי "היה בא לי לשקר". בהודעתו הקודמת אמר שלא ראה את משיב 2 זמן רב, אבל עתה הוא אומר אמת; סירב לעימות עם משיב 2 ולמסדר זיהוי לבחור שהיה עמו; אינו יודע מדוע מסר למוקדנית שראה את האופנוע יום קודם ב-7 בערב.

11. תצלומי משיב 1 בהם נראית צלקת במצחו[3], בהתאמה לדברי העד עוקשי.

12. חוות דעת של מומחה ממעבדת סימנים וחומרים[4], שקבע ש"על סמך השוואת תמונות של האופנוע לנצפה במצלמות האבטחה, הרי שלדעתי נמצאה התאמה מלאה - 'זה האופנוע'".

13. המשיבים זוהו על ידי שוטרים, בסרטון מצלמת האבטחה 3042: רס"מ אלעד גורנו[5] זיהה את שני המשיבים, המוכרים לו מעבודתו במשטרה; השוטר תומר זוארס[6] זיהה אף הוא את שני המשיבים וציין שמשיב 2 מוכר לו מעבודתו; רס"ב דניאל שרונ[7] זיהה בוודאות מלאה את המשיבים בסרטון ובתצלום שהופק ממנו, וציין שמשיב 2 מוכר לו מעבודתו כחוקר משטרה; וגם רס"ר אייל אליהו מושיב[8] חקר את משיב 2 וזיהה אותו.

14. תמונות של משיב 2 בהן נראה קעקוע ברגלו[9].

15. דו"ח מסכם חקירת מז"פ[10]: ביום האירוע מצאו השוטרים שהגיעו לזירה שלושה טלפונים זרוקים באחת החצרות (נמצאו בשימוש באפליקציית איתור של אחד מהם, שאת מספרו מסר המתלונן); האופנוע חנה מתחת לבניין ברח' ריבלין 16, הניצב בסמוך לבניינים ברחוב ויצמן 37 ו-39, באזור הצמחייה, מכוסה בכיסוי כחול. בשעה 17:45 היה האגזוז עדיין חם. בבדיקה נמצאו בין השאר, כפפות לבנות מבד; מוצגים שנתפסו צולמו[11] בהם השקית הלבנה, הבגדים הארוכים, הג'קט והכפפות. כל אלה נמצאו בסמיכות מקום זה לזה.

16. זכ"ד חיפוש מושכל[12] - בוצע חיפוש במכשיר הטלפון הנייד של משיב 1 על מנת לאתר קשר בין המשיבים. נמצאה הודעה ששלח משיב 1 למשיב 2 ביום 9.10.21.

17. הודעת דרסו איילין[13] - הוטח בו שט.א. שלו נמצאו על השקית הלבנה. שמר על זכות השתיקה.

18. הודעות המתלונן[14]: המתלונן תיאר ששעה שעבד בחנות, נכנס בחור כהה עור, בעל מבטא אתיופי, עם קסדה וסכין באורך להב של כ-20 ס"מ, וכפפות לבנות על ידיו. אותו בחור לבש חולצה אפורה, ג'קט שחור בלי שרוולים, אשר מתחתיו החביא את הסכין, וקסדה שחורה. הבחור תפס את המתלונן ומשך אותו לכיוון הכספת ובהמשך גנב שלושה טלפונים שהיו על הדלפק; חשוד נוסף, אותו אינו יכול לתאר, לבש אף הוא שחור והמתין על אופנוע; המתלונן רץ אחרי השודדים במטרה לבעוט באופנוע ולהפילם ולעכב אותם[15].

19. בהודעותיו[16], הכחיש משיב 2 כל מעורבות בשוד ועמד על גרסתו זו לכל אורך החקירה; לא זיהה את עצמו בסרטוני מצלמות האבטחה שהוצגו לו במהלך החקירה; הוא אינו זוכר מה עשה בזמן השוד; אינו מכיר את משיב 1. הכיר אותו רק במעצר. פרצופו קצת מוכר לו, נראה לו שהוא מהשכונה; הוטח בו שנמצאו ט.א. על האופנוע והשיב: "אני אומר לך שאין דבר כזה ולא יכול להיות דבר כזה בחיים, אני לא נסעתי ולא נוסע על שום אופנוע". המשיב לא זיהה את עצמו בתצלומים, אך עם התקדמות החקירה ומשהוצג לו תצלומו, שהופק מסרטון אבטחה, כשהוא בבגדים הקצרים ונראה הקעקוע על רגלו הימנית, השיב שהוא מטייל הרבה בעיר ויכול להיות שעבר במקום וישב בבניין. משהוצג לו תצלום ממצלמה ברחוב ויצמן 37, בו נראים שני המשיבים יחדיו, בחר לשתוק ולא סיפק תשובה עניינית לשהייתו במקום. המשיב הכחיש שבגד מבין אלה שנתפסו שייך לו, ואף

הכחיש קשר לשקית הלבנה או לחנות שממנה הגיעה במקור. כאשר נאמר לו שחברו דוד עוקשי מסר שהוא נתן לו ולחבריו את האופנוע השיב "לא יכול להיות דבר כזה בחיים", הוא לא נסע על האופנוע "אבל יכול להיות שנגעתי באופנוע שלו מתישהו בלי לנסוע. רק ישבתי. ישבתי באופנוע מאחורה, לא נסעתי או משהו כזה. נשענתי על האופנוע". עוד אמר: "אין לי רישיון אבל יכול להיות שישבתי על האופנוע ונגעתי בו, כי אתם טוענים שיש שם ט.א."

20. משיב 1 שמר על זכות השתיקה לכל אורך חקירתו.

דין ומסקנות:

21. **המבחן לקיומן של ראיות לכאורה** הוא קיומו של סיכוי סביר להרשעה, ואילו כדי להרשיע באמצעות ראיות נסיבתיות, על הראיות שהוצגו להוביל לתוצאה סבירה והגיונית אחת. יוצא אפוא כי יש להוכיח סיכוי סביר לתוצאה זו [בש"פ 7666/20 דן נ' מ"י (2020)].

22. **המידע, שמקורו במצלמות האבטחה, עשיר ומהימן:** הסרטון המתעד את מעשה השוד אינו מאפשר זיהוי ישיר של השודד, שחובש קסדה המסתירה את פניו, אך ניתן לראות את בגדיו, את הסכין שבידו ואת השקית ששלף מבין בגדיו - שקית ניילון לבנה, עליה כיתוב וידיותיה אדומות. עוד מתועדים בסרטון בריחתו הרגלית של השודד [משיב 1], עד עלייתו לאופנוע מאחורי הנהג [משיב 2] והימלטותם של השניים בנסיעה מהירה; בסרטון נוסף, מתועדת הגעת האופנוע לרחוב ויצמן 39, דקות ספורות לאחר השוד, כשהשודד ניתן לזיהוי לפי בגדיו ולפי השקית שנשא. השניים יורדים מהאופנוע, יוצאים מתחום המצולם, וסמוך לאחר מכן חוזרים השניים בבגדים קצרים ובפנים חשופות, כשהפעם ניתן לזהותם ללא קושי; בסרטונים נוספים מתועדים המשיבים באותו מקום [רחוב ויצמן 37 ו-39], כשהם הולכים ומדברים זה עם זה, וכן נראה משיב 1 לבדו, נושא סכין ואת השקית - שהפעם נראית תפוחה - מחביא אותה ואת הקסדה, ולבסוף המשיבים מסתלקים מהמקום.

23. **למידע המצולם נלווים ממצאים מאמתים ומחזקים:** באותו אתר, נמצאו בסמיכות-מקום האופנוע, הטלפונים שנגנבו בשוד ושזוהו על-ידי המתלונן, והשקית ובה הבגדים והקסדה, אותן החביא משיב 1 כמתועד בסרטון. והנה, נמצאו שרידי DNA של משיב 1 על הבגדים הארוכים שבשקית.

24. **כוחן של הראיות הנסיבתיות:** הגם שהראיות שנסקרו לעיל מלמדות באופן ישיר רק על זהותו של משיב 1 כשודד, יפה כוחן כראיות נסיבתיות המצביעות על זהותו של משיב 2 כשותף למעשה, נהג המילוט - הימצאותו ושהותו יחד עם משיב 2, כשתי דקות לאחר ביצוע השוד, וכשברור שלא מדובר בפגישת אקראי; החלפת הבגדים; והסתלקות שניהם מהמקום לאחר שמשיב 2 מחביא פריטים כמתואר לעיל. מכאן השאלה - "הֲיִלְכוּ שְׁנַיִם, יַחְדָּו, בְּלֵילִי, אֶם-נוֹעְדוּ" (**עמוס ג, ג'**), ומכאן התשובה - די במקובץ לעיל כדי לקבוע, שנוכחותו של משיב 2 במחיצתו של משיב 1 לא היתה נוכחות מקרית ותמימה, אלא השתתפות, ואף מדעת, במעשה השוד.

25. **שקרי משיב 2 בעניינים מהותיים:** בעת חקירתו הוצגו למשיב סרטוני האבטחה והוא עמד על כך שאין המדובר בו. בניגוד לכך, הבהיר הסניגור בדיון כי אין מחלוקת על כך שמשיב 2 נקלט וגבו למצלמות באזור ויצמן 39, או רחוב ריבלין. ניסיונו של המשיב להרחיק עצמו כל העת מהאירוע ניכר וגם בשקרים לא בחל. כך למשל ניסה משיב 2 להרחיק עצמו ממשיב 1 בכל דרך וטען כי הוא אינו מכיר אותו, בניגוד גמור לראיות אובייקטיביות שתוארו לעיל, וכשנמצאה שיחת טלפון בין השניים. מדובר בשקרים מהותיים, שתכונותיהם עומדות במבחני הפסיקה ושיכולים לשמש כראיות לחובת המשיב [ע"פ 1130/19 שוא נ' מ"י (2020); ע"פ 8948/12

נמר נ' מ"י (2016).

26. **טביעות אצבעותיו של משיב 2:** אלו נמצאו על השקית הלבנה ועל מראת האופנוע, שני חפצים העומדים בליבת האירוע. ממצאים אלה מחייבים הסבר סביר והגיוני מצדו, כזה המתיישב עם חומר הראיות ועם השכל הישר. משיב 2, הגם שלא שמר על זכות השתיקה, לא סיפק הסבר כלשהו ולטענתו כלל לא נגע בשקית. הסניגור ניסה ליישב בין הממצאים וטען שמדובר בחפץ נייד שהשימוש בו נפוץ, אך לא נמצא הסבר הגיוני - ודאי שלא מפי המשיב - כיצד 'נפגשו' המשיב והשקית טרם למעצר. במצב דברים זה, יש להוותר השערות ותיאוריות חלופיות להליך העיקרי [בש"פ 2506/13 **מגדיש זהרי נ' מ"י** (2013); בש"פ 5524/11 **פלוני נ' מ"י** (2011)]^[17]. לכאורה, ומשלא עומדות טביעות אצבע אלו לבדן, יוכלו אלה לשמש נדבך מהותי לביסוס הרשעתו של המשיב [ע"פ 10033/17 **שאכר נ' מ"י** (2019)]; ולענין מציאת DNA על **חפץ נייד** ראו גם ע"פ 6928/17 **מ"י נ' אסרף** (2018). מציאותן של טביעות אצבע של אחרים על השקית צפויה ומובנת, ואין בה כדי לשלול את ערכה הראייתי של טביעת אצבעו של משיב 2 [ע"פ 5034/13 **דזלילוב נ' מ"י** (2014)]. כך גם לענין טביעת האצבע על מראת האופנוע - המשיב טען תחילה כי אין לו כל קשר לאופנוע, אך בהמשך סיפק גרסה חדשה, לפיה ייתכן וישב על האופנוע או נשען עליו. דא עקא, שמקומה של טביעת האצבע מתיישב עם הצורך של נהג אופנוע לכוון את המראה ולא הולם השענות סתמית על האופנוע.

27. **זהותו של האופנוע שנתפס,** כאופנוע שהיה בעת הרלוונטית בחזקתו של משיב 2, מבוססת גם על דבריו של העד עוקשי בהודעתו השנייה. אמרתו זו מתיישבת עם יתר הראיות ועם תיאורו של משיב 1 שבא עם משיב 2 ששאל מהעד את האופנוע ("בחור אתיפי" עם צלקת על מצחו). לא כך אמרתו הראשונה, בה טען כי האופנוע נגנב ממנו, ממנה חזר ושאותה ניתן להסביר ברצונו של העד להרחיק מעסק הביש את עצמו ואת ידידו משיב 2. התפתחותה של גרסה ואף קיומן של הבדלי גרסאות של עד, אינם שוללים את האפשרות להסתמך על דבריו בשלב זה, אם קיים הפוטנציאל של סיכוי סביר להוכחת האשמה בתיק העיקרי [בש"פ 1366/17 **אלזיאדנה נ' מ"י** (2017); בש"פ 5437/14 **קובין נ' מ"י** (2014)]. ניתן וראוי אפוא להביא את אמרתו המפלילה של העד בין יתר מרכיביה של התשתית הראייתית לה טוענת התביעה.

28. די אפוא ב"יש" הקיים כדי לקבוע כי מעגל של ראיות נסיבתיות אכן סוגר-לכאורה על משיב 2, שכשל בניסיון לספק הסבר תמים, ניסיון שבמהלכו הסתבך בשקר מהותי. ראיות אלו מבססות גם את ההאשמות בעבירות הנוספות לעבירת השוד, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה ללא רישיון.

29. מחדלי חקירה, להם טען הסניגור באופן כוללני, אינם יורדים לשורש העניין או מעיבים על משמעות הראיות, ובוודאי שאינם מהסוג החמור והמובהק הפוגע ללא-תרופה בזכויות המשיב או בטוהר ההליך. כיוון שכך, ימתינו טענות אלה לבירור בהליך העיקרי [ע"פ 9306/20 **ברגות נ' מ"י** (2021), פסקה 16; ע"פ 3669/14 **גולן נ' מ"י** (2016); ע"פ 2697/14 **חדאד נ' מ"י** (2016), פסקאות 91-92].

סוף-דבר:

30. בעניינו של משיב 2, קיימת תשתית ראייתית לכאורית שבכוחה לשאת, עקרונית, החלטת מעצר עד לתום ההליכים.

31. דיון המשך (משיב 2) נקבע ביום **12.12.21** שעה **10:30**, והמשיב יובא לדיון. עם-זאת, יוכל הסניגור לבקש

קיומו של דין כבר מחר 05.12.21 בשעה 14:00 ובאמצעות VC, בהודעה דחופה שיגיש מוקדם ככל הניתן.

32. חומר החקירה, לרבות Disk on Key, יושב לתביעה באולמי.

ניתנה היום, מוצש"ק ר"ח א' טבת תשפ"ב, 04 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

[1] זיהוי ט.א. של משיב 2. האחד מאת דורית רחבי מיום 7.10.21, והשני מאת ורד לובשיץ מיום 17.10.21 אותם יש לקרוא יחד עם דוח"ות מסכמים חקירת מז"פ מיום 7.10.21 ו-13.10.21 המתארים את המיקום המדויק ממנו נלקחו המעתיקים.

[2] דו"ח צפייה במצלמות האבטחה מיום 12.10.21. קטעי סרטונים הוקרנו בבית המשפט בעת הדיון [פרוטוקול, ע' 9], וקבצי הסרטונים במלואם היו זמינים לצפיית בית המשפט מיום 01.12.21, שאז הוגשו במדיה נגישה;

[3] תמונות שצולמו על ידי רס"ב דניאל שרוני ביום 11.10.21,

[4] חו"ד המומחה אלן צייקובסקי, החטיבה לזיהוי פלילי, מטא"ר, מיום 14.10.21.

[5] זכ"ד מיום 12.10.21, רס"מ אלעד גורנו.

[6] זכ"ד מיום 17.10.21, השוטר תומר זוארס.

[7] זכ"ד ותמונה מיום 11.10.21, רס"ב דניאל שרוני.

[8] זכ"ד מיום 13.10.21, רס"ר אייל אליהו מושייב

[9] תמונות שצולמו על ידי רס"ר אייל מושייב ביום 13.10.21.

[10] דו"ח מסכם חקירת מז"פ מאת רס"ב שלמה מוסרי, מיום 7.10.21. להמחשת המיקום, צורף לתיק תצ"א [8].

[11] תמונות מוצגים מיום 12.10.21 - מאת רס"ר אייל מושייב.

[12] זכ"ד חיפוש מושכל מיום 18.10.1 מאת רס"ר אייל אליהו מושייב.

[13] הודעת דרסו איילין מיום 16.10.21.

[14] הודעות המתלון מיום 6.10.21, 7.10.21

[15] הודעת המתלון מיום 17.10.21.

[16] הודעות משיב 2 מיום 11.10.21, 19.10.21 - שעה 10:39 ו-14:02.

[17] ההפניות הן להחלטות ולפסקי דין שרובם דנים בממצאי DNA, אך הגיונם יפה גם לטביעות אצבע;